

ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
เรื่อง การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมิน
เพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ (๙) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ
ความในข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้
ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๖ และ ข้อ ๖๘ และเพื่อให้เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐาน
การกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น
พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ในคราวประชุมครั้งที่
๖/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ อธิการบดีจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในทุกประเภท
ให้เป็นไปตามองค์ประกอบทุกองค์ประกอบที่กำหนดไว้ใน ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ว่าด้วยการ
กำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๒ เกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นกำหนดตามประเภท
ตำแหน่ง ดังนี้

- (๑) ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร
- (๒) ตำแหน่งประเภททั่วไป
- (๓) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือ
เฉพาะทาง)
- (๔) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ (กรณีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงาน
ที่มีลักษณะใช้วิชาชีพและไม่ได้ใช้วิชาชีพ)

ตำแหน่งประเภทผู้บริหาร

ข้อ ๓ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของทุกๆ
ปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบที่ถือว่าผ่านการประเมิน ให้กำหนดตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- (๑) ตำแหน่งระดับผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี

(๑.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๑.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๑.๒.๑) ระดับความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน

(ก) ระดับความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(ข) ระดับความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๑.๒.๒) ระดับทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมินให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(๑.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะทางการบริหาร กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

ในกรณีที่มีผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้ที่ได้ระดับคะแนนการประเมินรวมทุก ปัจจัยมากที่สุดได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ตำแหน่งระดับ ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าสำนักงานคณบดี หรือเทียบเท่า

(๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๒.๒.๑) ระดับความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน

(ก) ระดับความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ระดับความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒.๒) ระดับทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมินให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะทางการบริหาร กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

ในกรณีที่มีผู้ผ่านเกณฑ์การประเมินมากกว่าหนึ่งคน ให้ผู้ที่ได้ระดับคะแนนการประเมินรวมทุก
ปัจจัยมากที่สุดได้รับการเสนอชื่อเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นต่อสภามหาวิทยาลัย

ตำแหน่งประเภททั่วไป

ข้อ ๔ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของทุกๆ
ปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบที่ถือว่าผ่านการประเมิน ให้กำหนดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับ ข้าราชการ

(๑.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่
กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ
ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๑.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่
จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการ
ประเมิน ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการ
ประเมิน ระดับที่ ๑ ขึ้นไป

(๑.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน
กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๑ ขึ้นไป

(๑.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน
กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๑ ขึ้นไป

(๒) ตำแหน่งระดับ ข้าราชการพิเศษ

(๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่
กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ
ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๒.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่
จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการ
ประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการ
ประเมิน ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน
กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

ข้อ ๕ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลงานที่แสดงความเป็นผู้ชำนาญงานหรือผู้ชำนาญงานพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

ข้อ ๖ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับชำนาญงาน ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) ตำแหน่งระดับชำนาญงานพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

กรณีปฏิบัติงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง

ระดับชำนาญการและระดับชำนาญการพิเศษ

ข้อ ๗ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของทุกๆ ปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ ที่ถือว่าผ่านการประเมิน ให้กำหนดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับ ชำนาญการ

(๑.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๑.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๑.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒) ตำแหน่งระดับ ชำนาญการพิเศษ

(๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๒.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

ข้อ ๘ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลงานที่แสดงความเป็นผู้ชำนาญการหรือชำนาญการพิเศษให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับชำนาญการ ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

(๒) ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕

ข้อ ๙ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับชำนาญการ ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๕

(๒) ตำแหน่งระดับชำนาญการพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

ระดับเชี่ยวชาญและเชี่ยวชาญพิเศษ

ข้อ ๑๐ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของทุกๆ ปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ ที่ถือว่าผ่านการประเมิน ให้กำหนดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ

(๑.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(๑.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๑.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๑.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(๒) ตำแหน่งระดับ เชี่ยวชาญพิเศษ

(๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๕ ขึ้นไป

(๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ ตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๒.๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(ก) ความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงาน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๕ ขึ้นไป

(ข) ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ กำหนดให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมิน ทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๓) เกณฑ์ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัย ระดับที่ ๕ ขึ้นไป

ข้อ ๑๑ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินผลงานที่แสดงความเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้เชี่ยวชาญพิเศษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐

(๒) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ข้อ ๑๒ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมิน การใช้ความรู้ความสามารถในงานสนับสนุนงานบริการวิชาการหรืองานวิชาชีพบริการต่อสังคม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๕

(๒) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ข้อ ๑๓ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมิน ความเป็นที่ยอมรับในงานด้านนั้นๆ หรือในวงวิชาการหรือวิชาชีพ เฉพาะของตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ข้อ ๑๔ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาชีพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- (๑) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
 (๒) ตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ต้องได้คะแนนประเมินเฉลี่ยของกรรมการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

กรณีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานที่มีลักษณะใช้วิชาชีพและไม่ได้ใช้วิชาชีพ

ข้อ ๑๕ การกำหนดเกณฑ์การตัดสินในการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ของทุกๆ ปีจ้อยในแต่ละองค์ประกอบที่ถือว่าผ่านการประเมิน ให้กำหนดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ระดับชำนาญการ

(๑.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่และแนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงงานในตำแหน่งใหม่กำหนดให้มีระดับการประเมินแต่ละปีจ้อย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๑.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๑.๒.๑) ระดับความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน

(ก) ระดับความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ระดับความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๒) ระดับทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมินให้มีระดับการประเมิน ทุกปีจ้อยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปีจ้อยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๑.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะทางการบริหาร กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปีจ้อยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒) ระดับชำนาญการพิเศษ

(๒.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่และแนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงงานในตำแหน่งใหม่กำหนดให้มีระดับการประเมินแต่ละปีจ้อย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๒.๒.๑) ระดับความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน

(ก) ระดับความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(ข) ระดับความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๒.๒) ระดับทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมินให้มีระดับการประเมิน ทุกปีจ้อยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๒.๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะทางการบริหาร กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๓) ระดับเชี่ยวชาญ

(๓.๑) เกณฑ์ระดับการประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่และแนวคิดในการพัฒนาปรับปรุงงานในตำแหน่งใหม่กำหนดให้มีระดับการประเมินแต่ละปัจจัย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(๓.๒) เกณฑ์ระดับการประเมินความรู้ความสามารถ ทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ดังนี้

(๓.๒.๑) ระดับความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน

(ก) ระดับความรู้ความสามารถที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(ข) ระดับความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการให้มีระดับการประเมิน ระดับที่ ๓ ขึ้นไป

(๓.๒.๒) ระดับทักษะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมินให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๒ ขึ้นไป

(๓.๒.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ย ระดับที่ ๔ ขึ้นไป

(๓.๓) ระดับการประเมิน สมรรถนะทางการบริหาร กำหนดให้มีระดับการประเมิน ทุกปัจจัยเฉลี่ยระดับที่ ๔ ขึ้นไป

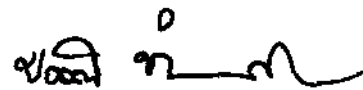
ข้อ ๑๖ ผลงานที่เสนอเพื่อประกอบการพิจารณา ของตำแหน่งทุกประเภท อย่างน้อยต้องมีเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีใช้ผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและการฝึกอบรม

(๒) ต้องมีใช้ผลงานเดิมที่เคยใช้ในการประเมินแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นมาแล้ว

(๓) กรณีที่เป็นผลงานร่วมต้องระบุการมีส่วนร่วมและมีคำรับรองจากผู้มีส่วนร่วม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญญัติ ชำนาญกิจ)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์